

พลู : สมุนไพรแก้ลมพิษ

จัดทำข้อมูลโดย กลุ่มงานวิชาการเภสัชกรรมแผนไทย
สถาบันการแพทย์แผนไทย

ชื่อพื้นเมือง : พลูจีน(กลาง), บู (เหนือ), เปล้ายวน ซีเก๊ะ (มาเลย์-นราธิวาส)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Piper betel Linn.

ชื่อวงศ์ : PIPERACEAE

ลักษณะทั่วไปของพลู : พลูเป็นไม้เถา เนื้อแข็ง เลื้อยพันต้นไม้อื่น โดยอาศัยรากฝอยที่แตกตามข้อเป็นเครื่องยึดเกาะ ใบเป็นใบเดี่ยว รูปหัวใจ เนื้อใบหนาเป็นมัน มีกลิ่นฉุนเฉพาะตัว รสเผ็ดร้อน ดอกสีขาว ออกเป็นช่อแน่นบนแกนยาวคล้ายพริกไทย ผลอัดแน่นเป็นช่อ มีเนื้อนุ่มใน 1 ผล มีเมล็ดเดี่ยวค่อนข้างกลม

พลู เป็นสมุนไพรส่งออกที่สำคัญชนิดหนึ่ง ประเทศที่นำเข้าไปพลูจากประเทศไทยคือ ประเทศตะวันออกกลาง ปากีสถาน และแอฟริกาใต้ พลูมีหลายชนิด เช่น พลูจีน พลูเหลือง พลูเขียว พลูทองกลาง เป็นต้น เนื่องจากพลูเป็นไม้เลื้อย เวลาปลูกพลูต้องหาไม้ค้ำหรือต้นไม้ให้พืชชนิดนี้เกาะ ส่วนมากมักปลูกให้ขึ้นไปกับต้นทองหลาง ใบพลูเมื่อผสมกับปูนแดงและหมากใช้เป็นของเคี้ยวสำหรับผู้ที่ยากินหมาก พลูมีปลูกมากในภาคกลางและภาคอีสาน

สาระสำคัญ

ในใบพลูจะมีน้ำมันหอมระเหยซึ่งเรียกว่า น้ำมันพลู (Betel oil) ในน้ำมันประกอบด้วยยูจินอล (eugenol) และชาวิคอล (chavicol) นอกจากนี้ยังมีวิตามินและแร่ธาตุต่างๆที่สำคัญคือธาตุฟลูออไรด์ ซึ่งช่วยให้ผู้ที่เคี้ยวใบพลูมีสภาพฟันที่แข็งแรง

ฤทธิ์และประโยชน์

สารยูจินอลและชาวิคอล มีฤทธิ์เป็นยาชา และช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิตใบพลูจึงใช้ประโยชน์ในการระงับอาการคันเนื่องจากลมพิษ และยังช่วยระงับอาการคันและเจ็บปวดเนื่องจากแมลงกัดต่อยได้

วิธีใช้

ใช้ใบสด 3-4 ใบ ตำผสมกับเหล้าโรงเล็กน้อย คั้นเอาน้ำทา หรือใช้ทั้งน้ำและกากใบพลูทาบริเวณที่เป็นลมพิษหรือบริเวณที่แมลงกัดต่อยบ่อยๆ ไม่ควรให้โดนลมโดยตรงต้องใส่เสื้อผ้าปิดไว้ เมื่อทาผิวหนังจะชา ทำให้หายคัน

